

דָמֶלֶת, דְכַתִּיב, (בראשית כט) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם: גָּבָר שְׁלִימָם. שְׁלִימָם לְעֵילָא, וְשְׁלִימָם לְתַתָּא. דָבָר אַחֲר (איוב כט) הַמְשֻלָּד אֲמִיכָּאֵל. וְפַחַד דָא גָּבְרִיאֵל. דָא יִסּוּדָא דִילִיה מִמְּיאָא וְדָא יִסּוּדָא דִילִיה מִאָשָׁא וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד שְׁלָמָא בֵּיןֵי הַדְבָרִים, (איוב כט) עוֹשָׂה שְׁלוֹם בְּמְרוּמָיו.

רַבִּי אָחָא אָמַר, בְּתִיב (ויקרא ז) אָמַר עַל תְּוֹדָה יִקְרִיבֵנוּ וַהֲקִרְבֵּב עַל זְבַח הַתְּוֹדָה וְגַוּ. מַאֲכָא מִירִידִי. בְּמַה דָאָת אָמַר, (ויקרא ז) וְהַתְּוֹדָה אֲשֶׁר חַטָּא עֲלֵיהֶה, עַלְיָה דִיְקָא. וְעַל דָא חַלְתָ מִצּוֹת וְגַוּ. וְחַלְתָ מִצּוֹת, הָא אַוְקִמְתָה, וְעַל מָה אָתֵיתָא. מִצּוֹת וְחַלְתָ בְּתִיב חַסְרָה, בְּגַין דְחַטָּא עֲלֵיהֶה.

תָּאִנִי רַבִּי חִיאָא, בְּתִיב עַל זְבַח תְּוֹדָת שְׁלָמִימָיו, דָא שְׁלִימָיו דְכָלָא. שְׁלָמִימָיו: תְּרִי. תְּוֹדָה, אֲתִידָע. אָמַר לֵיהֶה רַבִּי יְהוֹדָה, תְּוֹדָה יְדִיעָה, שְׁלָמִימָיו מַהוּ תְּרִי. אָמַר לֵיהֶה, תְּרִין וּוֹין, וּוֹזֶה דְהַיִנּוּ שְׁלָמִימָיו, שְׁלָמָא דְכָלָא.

אָמַר רַבִּי יְצָחָק, תְּוֹדָת שְׁלָמִימָיו, דְאַטִּיל שְׁלָמָא בְּכָלָא, וְאַתְּעַר רְחִמָּי בְּכָלָהוּ עַלְמִין. תְּוֹדָת שְׁלָמִימָיו, רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, הָא דָאָמַר רַבִּי חִיאָא שְׁפִיר, דְבָנָת יִשְׂרָאֵל אַתְּבָרָכָא מַאֲינּוֹן תְּרִי, דְאַיְנוֹן שְׁלָמָא דְכָלָא. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, לְחַם חִמְצָן הָא יְדִיעָה, וְהָא אַתְּמַר בְּמַה דְהֹוה חַטָּאת, בְּפָהָה מִקְרָב בְּהַהְוָא גּוֹנוֹא מִמְּשָׁה.

תֵּא חֹזֵי, חָלֶת מִצְתָּה חִסְרָה, כַּמָּה דָאָתֵר בְּלוּלָה בְּשָׁמְןָן וַרְקִיקִי מִצְתָּה מִשְׁוֹחִים בְּשָׁמְןָן. לְמַאי קָא רַמְיזָא.
(שמות רב"ג ע"א) אמר רבי שמעון, הגי איבון (בראשית ג) להט חחרב המתהpecת וגו'. בגין דבלחו אתמן על ארתייהו דבני נושא, על איבון דערין על פקודי אוריתא, ועל דא כלא סלה בלולה בשמן, לאמשבא משח רבות מאתר עלאה לחתטא, ויתברכוון כלחו בחדא, מההוא משח רבות קודשא.

וְדָא הוּא יִין לְגַסֶּה, וְהָא אָוקִימָנָא רַבִּיעִית הַהִין. וְאַתָּר חַד (ס"א תלי) מַלְיִי יִין וּשְׁמָן וּמִים לְגַסֶּה, וְהָא אָוקִימָנָא מַלְיִי, מִם לְאַשְׁקָא גַּנְתָּא, וְכָל אִיבּוֹן בְּטִיעָן. וְעַל דָא, אִית מִים וְאִית מִים. יִין, אִית אַתָּר דָאֵינוֹ טוֹב, וְאִית אַתָּר דָאֵינוֹ לְאֻבְּשָׂא דָאֵינוֹ דִינָא.

עַל דָא, מֵאָן דְחַמֵּי יִין בְּחַלְמִיה, אִית לְמֵאָן דָאֵינוֹ טָב, וְאִית לְמֵאָן דָאֵינוֹ דִינָא. אֵי תַלְמִיד חֲכָם הוּא, כתיב (תהלים כד) וַיַּיִן יִשְׁמָח לִבְבָ אָנוֹשׁ. וכתיב (שיר השירים א) כ' טוֹבִים דַזְךָ מִיִּין, וְדָא הוּא יִן דְמַנְטָרִי, דְחַדִּי לְכָלָא. וְאֵי לָא, (מושלי לא) תָנוֹ שְׁכָר לְאוֹבֵד וַיַּיִן לְמַרִי נְפָשָׁה. אִית יִן אַחֲרָא דָאֵינוֹ דִינָא. וְעַל דָא, יָאָות לְקַרְבָּא אַלְיִן מַלְיָן בְּקַרְבָּנִיה, בגין דִתְעַבֵּר דִינָא, וִיתְעַרְרֵר רַחֲמִי. אַעֲבָר יִין, וְאִיתֵי יִין, וּבָנו בְּכָלָא.

וְשָׁמֹן לֹא אֲעַדִי מִקְרָבֶנִיה לְעַלְמֵין, בֶּר מִמְנַחַת קְנָאות
 דְכַתִּיב, (בְמִדְבָּר ה) לֹא יָצֹק עַלְיוֹ שָׁמֹן וְגֹו. דָהָא
 הַכָּא לֹא בְעֵיא רְחַמִּי, דָהָא כֵלָא דִינָא, דְכַתִּיב, (בְמִדְבָּר ה)
 וְצַבְתָּה בְטַנְתָּה וְנַפְלָתָה יְרֻכָּה. וְכַתִּיב (בְמִדְבָּר ה) יִתְן יְיָ וְגֹו,
 וְעַל דָא וּזְאת תּוֹרָת זְבַח הַשְׁלָמִים אָם עַל תּוֹדָה יְקַרְיבָּנוּ.
 רַבִי חֹזְקִיה הָווֹ יִתְבּוֹקְמִיה דָרְבֵי יִצְחָק, קְמוֹ בְפְלָגוֹת
 לִילְיָא לְמַלְעֵי בָאָרוּרִיתָא. פָתָח רַבִי יִצְחָק וְאָמַר,
 (תְהִלִּים קָלְד) הָגָה בְרַכְוִי אֶת יְיָ כֹל עַבְדֵי יְיָ וְגֹו, הָאֵי קָרָא
 הָא אַוְקָמֵיה חַבְרִיָּא, וְהָא אַפְתָמָר. אַבְלָהָא שְׁבַחָה הָוָא
 דְכָל אַיְבּוֹן בְנֵי מִהִימָנוֹתָא. וּמְאָן אַיְבּוֹן בְנֵי מִהִימָנוֹתָא.
 אַיְבּוֹן דְמִשְׁתְּדֵלִי בָאָרוּרִיתָא, וַיַּדְעַין לִיחְדָא שְׁמָא קָדִישָׁא
 כְדַקָא יָאוֹת. וְשְׁבַחָה דְאַיְבּוֹן בְנֵי מִהִימָנוֹתָא, אַיְבּוֹן
 דְקִיְמֵין בְפְלָגוֹ לִילְיָא לְמַלְעֵי (ד"ג י"ג נ"א) בָאָרוּרִיתָא
 וּמַתְדַבְקֵי בָה בְכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, לְשַׁבָּחָה לִיה לְקוֹדֵשָׁא
 בְרִיךְ הָוָא בְמִילֵי דָאָרוּרִיתָא.

תָא חֹזֵי, בְשַׁעַתָא דָבָר נְשָׁקָם בְפְלָגוֹת לִילְיָא לְמַלְעֵי
 בָאָרוּרִיתָא, וְרוֹחַ צְפֹונָן אַתְעַר בְפְלָגוֹת לִילְיָא, הָהֵיא
 אַיְלָתָא קִיְמָא וּמִשְׁבָחָה לִיה לְקוֹדֵשָׁא בְרִיךְ הָוָא.
 וּבְשַׁעַתָא דָהֵיא קִיְמָא, פְמָה אַלְף, וּכְמָה רְבָבָן, קִיְמֵין
 עַמָּה בְקִיּוּמֵיהּוּ, וְכָלָהוּ שָׁאָרָן לְשַׁבָּחָה לְמַלְכָא קָדִישָׁא.
 הָהֵוא מְאָן דָזְכִי וְקָם בְפְלָגוֹת לִילְיָא לְמַלְעֵי בָאָרוּרִיתָא,

קָוֵדֶשׁ אֲבָרִיךְ הוּא אַצִית לִיהְיָה, כִמָה דָאָזְמֹנָה, דָכְתִיב,
(שיר השירים ח) הַיּוֹשֵׁת בָגְבִים חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ
הַשְׁמִיעֲנִי. וְכֹל אִינְנוּ אָכְלָוְסִין לְעַילָא, וְכֹל בְּנִי
תוֹשְׁבַתְהָא דָמָזְמָרִין לְמַאֲרִיהָן, בְּלֹהוּ מִשְׁתְּכָבִי בְגִין
תוֹשְׁבַתְהָא דָאִינְנוּ דָלָעוּ בְאָרְיִיתָא, וּמְכֻרְזִי וְאָמָרִי, (תהלים
קלד) הַפָּה בָרְכוּ אֶת יְיָ כָל עַבְדֵי יְיָ. אַתָוּן בָרְכוּ אֶת יְיָ.
אַתָוּן שְׁבַחוּ לְמַלְפָא קְדִישָׁא אַתָוּן אַעֲטָרוּ לִיהְיָה לְמַלְפָא.
וְהַהִיא אִיְלָתָא מִתְעַטְרָא בִיה בְהַהוְיא בָר נָשָׁה, וּקְמָת
קְמִי מַלְכָא, וּמְרָתָחָן בְמַאי בָרָא אַתִינָא
לְקְמָה, בְמַאי בָרָא אַתְעַרְנָא לְגַבְהָה, וּמְאָן אִינְנוּ דְשְׁבָחָא
כָלָא דָלָהָן קְמִי מַלְכָא. הַדָּר וְאָמָר, הַעֲמָדִים בְבִית יְיָ
בְלִילּוֹת. אַלְיָן אַקְרָנוּ עַבְדֵי יְיָ, אַלְיָן אַתְחֹזְנוּ לְבָרְכָא
לְמַלְכָא. וּבְרִכְתָּא דָלָהָן בְרִכְתָּא, הַדָּא הוּא דָכְתִיב, (תהלים
קלד) שָׂאוּ יְדֵיכֶם קְדָשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ וְגַוּ. אַתָוּן אַתְחֹזְנוּ
דְמַלְכָא קְדִישָׁא יַתְבָּרֵךְ עַל יְדֵיכֶם וּבְרִכְתָּא דָעַל יְדֵיכֶם
בְרִכְתָּא הִיא.

שָׂאוּ יְדֵיכֶם קְדָשׁ. מְהוּ קְדָשׁ. אַתָר עַלְאהָה, דְמִבּוּעָא
דְגַחְלָא עַמִּיקָא נְפִיקָמְפִיהָ. דָכְתִיב, וּבָהָר יוֹצָא
מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת. וְעַדְן הוּא דְאַקְרֵי קְדָשׁ עַלְאהָה, בְגִין כֵה
שָׂאוּ יְדֵיכֶם קְדָשׁ. וּבָרָנֶשׁ דְעַבְדִיד בָּן, וּזְכִי לְהָאִי, מַאי
קָא מְכֻרְזִי עַלְיהָה. יַבְרֶכֶת יְיָ מַצְיוֹן, אֶת תְבָרֵךְ לְקָוֵדֶשׁ אֲ

בריך הוּא, מְאַתָּר דָּקָרִי קָדֵשׁ עַלְּאָה. וְהוּא יָבֹרֶךְ לְךָ
מְאַתָּר דָּקָרִי צִיּוֹן, דָּאָתָּה וּמְטוּרָגִיתָה תִּתְבְּרָכֵוּן כְּחֲדָא.
כִּמְהָ דְּזֻוּגָא דְּלַכּוֹן הָוּה כְּחֲדָא לְשַׁבְּחָא לְמַלְפָא. כִּפְדָּ
מְהָהוּא אַתָּר דְּמִתְבְּרָכָא פְּנַסְתִּין יִשְׂרָאֵל, מִמְּהָהוּא
אַתָּר יִזְמִין לְךָ בְּרָכָאנוּ, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב יִבְרָכֶךָ יְיָ מַצִּיּוֹן
וּרְאָה בְּטוּב יְרוּשָׁלָם. מִמְּאָן הִיא טֻב יְרוּשָׁלָם. אִינְנוּן
בְּרָכָאנוּ דְּנַפְקָא לְהָמַלְפָא, עַל יְדֵי דְּהָהוּא דְּרָגָא קְדִישָׁא
דְּצָדִיק. וְעַל דָּא, יִבְרָכֶךָ יְיָ מַצִּיּוֹן וּרְאָה בְּטוּב יְרוּשָׁלָם,
וְכֹלָא חַד מֶלֶת.

וּרְאָה בְּנִים לְבָנִיךְ וְגַוּ, וּרְאָה בְּנִים לְבָנִיךְ שְׁפִיר, מַהוּ
שְׁלוּם עַל יִשְׂרָאֵל, מַאי קָא בְּעֵי הַכָּא עַל יִשְׂרָאֵל.
אֵלָא, בְּגַיְן דְּאַסְגִּי שְׁלָמָא לְעַילָּא, דְּבָדָה הוּא זָכִי לְכָלִי
הָאִי, אַסְגִּי שְׁלָמָא לְעַילָּא וְתַתָּא. שְׁלוּם עַל יִשְׂרָאֵל,
סְתִּים. וּשְׁלוּם שְׁבָחָא הוּא דְּעַלְּאִי וְתַתָּא, שְׁבָחָא הוּא דְּכָל
עַלְמִין. וּמְלִי דְּאוֹרִיְתָא אַסְגִּיאָו שְׁלָמָא בְּעַלְמָא, דְּכַתִּיב,
(תהלים בט) יְיָ עַז לְעַמּוּ יִתְּהַן יְיָ יִבְרֶךְ אֶת עַמוּ בְּשְׁלוּם.

(יִקְרָא ד) נְפָשָׁ בַּי תְּחַטֵּא. רְبִי יוֹסֵי פָתָח, (שיר השירים ב) עַד
שִׁיפּוּת הַיּוֹם וְגַסּוּ הַצְּלָלִים וְגַוּ, כִּמְהָ אִיתָ לְהָוּ לְבָנִי
נְשָׁא לְאַזְדָּהָרָא מְחוּבֵיהָן, דְלָא לְמַחְטֵי קְמִי מְאַרְיחָן,
הָהָא בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא בְּרוֹזָא נְפִיק וְקָאָרִי, אַתְעָרוּ בְּנִי
עַלְמָא לְבִיְיכּוּ לְקְמִי מְלָכָא קְדִישָׁא. אַתְעָרוּ לְאַזְדָּהָרָא

מחובייכו. אתعرو בשמתה קדישא דיבב בגויכו מאתר קדישא עלאה.

דתנוון, בשעתא קודשא בריך הוא אפיק נשמתא לנחתא בבני נשא, אסחד בה בכמה יעדין, בכמה קסטורין, בגין לנטרא פקודוי. ולא עוד אלא דאuber לה באלו ותמניא עלמין לאשתעשות, ולמחמי בהו יקרא דאיפון דמשתדל באורייתא. (נפקא) וקימא קימי מלכא בלבוש יקר, בדיקנא דהאי עלמא, בלבוש יקר עלאה אסתפלת ביקרא דמלכא כל יומא, ואעטר לה בכמה עטרין.

בשעתא דמיטי זמנא לנחתא לעלמא, עבדת מדורה בגנטא דען דארעה תלתין יומין, למחמי יקרא דמאריהון דצדיקיא, וסלקה לאתרהא לעילא, ובתר דא נחתת לעלמא, (דף י"ג ע"ב) אעטר לה מלכא קדישא, בשבע עטרין, עד דאתה ועאלת בגו גופה דבר נש. וכד איה בגופה דבר נש, וחבת בהאי עלמא, ואשתדלת בחשוכה. אוריתא תווהא עלה, ואמרת, ומה כל יקרא דא, וכל אשלהותא אשלים לנפשתא מלכא עלאה, והיא חبات קמיה, נפש כי תחתא, מה דין הויא דתחתא.

אמר רבי יוסי, נפש כי תחתא אהדרנה ליקרא עד

שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם, עִיטָּא לְהָאֵ נֶפֶשׁ לְאָזְדְּהָרָא מִחוּבָּהָא,
וְתִיתְבוּ לְאַתְּדָפָאָה, עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם, עַד שֶׁלָּא יִפּוּחַ
יּוֹמָא דְּהָאֵ עַלְמָא, וַיַּיְתֵּה֙ הַהְוָא יוֹמָא תִּקְיָפָא, דִּתְבַּעַתְּהָ
מִלְּפָא דִּינָא, לְנַפְקָא מְהָאֵ עַלְמָא. וַנְסֹו הַצְּלָלִים, דָא
הַוָּא רָזָא בֵּין חֲבָרִיָּא דְקָא אָמְרִי, דְבָשְׂעַתָּא דְמַטִּי זְמָנָא
דְבָרָ בְּשָׁ לְנַפְקָא מִן עַלְמָא, צוֹלָמָא דְבָרָ בְּשָׁ אַתְּעַבְּרָ
מִגִּיהִ, הַקָּא הַוָּא דְכַתְּבֵב עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם, עַד דָּלָא יִגְשֹׁף
יּוֹמָא לְנַפְקָא מְהָאֵ עַלְמָא. וַנְסֹו הַצְּלָלִים, דְאַתְּעַבְּרָ
צוֹלָמָא, יְתוּבָ קָמִי מִארִיה.

רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמַר, תְּרִין צוֹלְמִין אֵית לֵיהֶ לְבָרָ בְּשָׁ כְּדָ
אֵיתָהּ בְּקִיּוּמִיהּ, חַד רַבְּרַבָּא, וְחַד זַעֲירָא, דְכַתְּבֵב
הַצְּלָלִים, תָּרִי. וּבְכָד מִשְׁתְּבַחֵי בְּחַדָּא, כִּדְין הַוָּא בְּרָ בְּשָׁ
בְּקִיּוּמִיהּ. וְעַל דָא, וַנְסֹו הַצְּלָלִים כְּתֵיב. כִּדְין בְּעֵי בְּרָ בְּשָׁ
לְאַסְתְּפָלָא בְּעֻובְדוֹי, וְלַתְקָנָא לוֹזָן קָמִי מִארִיהִ, וַיּוֹדֵי
עַלְיָהּוּ. בְּגַיְן דְקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא אָקְרֵי רְחוּם וְחַבּוּן,
וּמְקַבֵּל לְאַיְנוֹן דְתַבִּין קָמִיהִ.

וְדָא הַוָּא עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וַנְסֹו הַצְּלָלִים, הַכִּיּוֹן דְאַיְנוֹן
צְלָלִים מִתְּעַבְּרָן מִגִּיהִ, וְאֵיתָהּ תְּפִיסָּ בְּקָוְלָרָא,
תְּשׁוֹבָה הַיָּא אָבֵל לֹא מַעֲלִיא כָּל בְּךָ בְּזָמָנָא דְקָאִים אֵיתָ
בְּקִיּוּמִיהִ. וַיְשַׁלְמָה מִלְּפָא אָכְרֵי וְאָמַר, (קהלת יב) וַזְכֹּר אֶת
בּוֹרָא בִּימֵי בְּחוּרוֹתִיךְ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹא יְמֵי הַרְעָה וְגוּ.

וְעַל־דָּא עַד שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם, דָּבָעַי בָּר נְשָׁ לְאַתְקָנָא עֲזָבְדוֹי. דְּכֶד מְטוֹן יוֹמָו לְאַסְתָּלָקָא מִן עַלְמָא, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא תֹּהֶה עַלְיָה, וְאוֹמֶר, וְנִפְשָׁ כִּי תְּחַטָּא וְשִׁמְעָה קֹול אֱלֹהָה, וְהָא אָמִינָא לְהָבָא אָמָה דְּשָׁמֵי הַלָּא לְשָׁקְרָא בַּי, וְאַסְהָדִית בָּהּ כַּד נְחַתָּה לְעַלְמָא, וְהָא עַד וְדָאי, מִפְמָה זָמַנִּין דְּאַסְהָדִית בָּהּ, לְגַטְרָא פְּקוּדִי. בְּגַין בָּךְ הַוְאִיל וּבָר בָּשָׁ הַוְאָ עַד, בְּשֻׁעַתָּא דִּיתּוֹב קְמִי מַלְפָא, אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע. אוֹ רָאָה, אַינְנוּ חֹבִין דְּעַבְדָּ וְאַסְתָּכָל בָּהּוּ. אוֹ יָדָע בְּבִירּוֹרָא דְּמַלָּה דְּעַבְרָ עַל פְּקוּדָא דְּמָאִירָה, אִם לֹא יָגִיד, אִם לֹא יוֹדֵי עַלְיָהוּ קְמִי מָאִירָה (מה בתיים כַּד יְפִיק מַהְאֵי עַלְמָא, וְנִשְׁאָ עֲזָנוֹ. וְכֵד יְשָׁא עֲזָנוֹ, הַיָּאֵךְ פְּתַחְיָן לְיהָ פְּתַחָא, וְהַיָּאֵךְ יְקִים קְמִי מָאִירָה, וְעַל־דָּא נִפְשָׁ כִּי תְּחַטָּא כְּתִיבָּ).

(יְקָרָא ד) נִפְשָׁ כִּי תְּחַטָּא. רְבִי אַבָּא פָּתָח, (תְּהִלִּים מ"ד) כָּל זֹאת בְּאַתְנוֹ וְלֹא שְׁכַחְנוֹ וְלֹא שְׁקַרְנוֹ בְּבִרְיתָה. כָּל זֹאת בְּאַתְנוֹ, כָּל אַלְוֹ בָּאוּ עַלְינּוּ מִבְּעֵי לִיהְ. אַלְאָ כָּל דִּיבְנִין דְּלֹעֵילָא אָתוּ עַלְנָא. וְלֹא שְׁכַחְנוֹ, וְלֹא אָנְשִׁינָא מִילּוּלִי אָוּרִיָּתָה. מִפְאָן אָוּלִיפְנָא, כָּל מָאן דְּאַגְשִׁי מִלּוּלִי אָוּרִיָּתָה, וְלֹא בָּעֵי לִמְלָעֵי בָּהּ, פְּאַלְוּ אָנְשִׁי לְקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דָהָא אָוּרִיָּתָא כָּלָה שְׁמָא דְּקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְלֹא שָׁקַרְנוּ בְּבִרִיתֵךְ, דְּכֹל מֵאַנְדָמֶשֶׁקֶר בַּיְתָה בְּהָאִי אֲתָא
קְיִמָא קְדִישָׁא דְרָשִׁים בַּיְתָה, בְּאַלּוּ מְשֻׁקֶר בְּשַׁמָא
דְמַלְפָא, בְּגַין דְשָׁמָא דְמַלְפָא אֲתָרְשִׁים בַּיְתָה בְּבָרְגָשׁ.
וְקָרָא אַחֲרָא אָוֹדִי בַּיְתָה בְּהָאִי קָרָא, דְבִתִיב, (תהלים מז) אֲם
שְׁבַחֲנוּ שֵׁם אֱלֹהִינוּ וְנִפְרוֹשֶׁ פְּפִינָה לְאַל זָר. אֲם שְׁבַחֲנוּ
שֵׁם אֱלֹהִינוּ, כַּמָה דָאָת אָמַר וְלֹא שְׁבַחֲנוּךְ (וזה היא אוריתא
דאיהו שם אֱלֹהִינוּ) וְנִפְרוֹשֶׁ פְּפִינָה לְאַל זָר, כַּמָה דָאָת אָמַר,
וְלֹא שָׁקַרְנוּ בְּבִרִיתֵךְ. וְכֹלֶא חַד מֶלֶה. מַאי שָׁקָרָא הַכָא.
דְפִרְישָׁ כְּפִיו לְרִשׁוֹתָא אַחֲרָא, וְמְשֻׁקֶר בְּהָאִי בִּרְיתָה. וְעַל
דָא אָוּרִיתָא אֲחִידָת בְּהָאִי, דְכֹל מֵאַנְדָמֶשֶׁקֶר הָאִי בִּרְיתָה,
בְּאַלּוּ נְטִיר אָוּרִיתָא כָּלה, וְמֵאַנְדָמֶשֶׁקֶר בְּהָאִי, בְּאַלּוּ
מְשֻׁקֶר בְּאָוּרִיתָא כָּלה.

תָא חַזִי, אַבְרָהָם עַד לֹא אַתָגָזָר, הָא לֹא אָתָמָר דָאיהו
נְטִיר אָוּרִיתָא, כִּיּוֹן דָאַתָגָזָר מַה בְּתִיב, (בראשית כו)
עַקְבָ אֲשֶר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקוֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמָרָתִי מִצּוֹתִי
חֲקֹותִי וְתוֹרָתִי. וְכֹלֶא בְּגַין דָאַתָגָזָר, אֲתָרְשִׁים בַּיְתָה
רְשִׁימָא קְדִישָׁא, וְנְטִיר לֵיה בְּדַקָא יָאָות, סְלִיק לֵיה
בְּאַילָו נְטִיר אָוּרִיתָא כָּלה. יְצָחָק (דף י"ד ע"א) אֹנוֹפָהָכִי בְּתִיב,
(בראשית יז) וְאַת בְּרִיתִי אֲקִים אֶת יְצָחָק. וְעַל דָא אָוּרִיתָא
אֲקָרֵי בִּרְיתָה.

תָא חַזִי, יוֹסֵף בְּגַין דָגְנָטָר לֵיה לְהָאִי בִּרְיתָה, וְלֹא בְּעָא

לְשִׁקְרָא בֵּיהֶן, זֹכָה לַיְקָרָא בְּהָאֵי עַלְמָא, וַלַּיְקָרָא לְעַלְמָא
דָּאַתִּי. וְלֹא עֲוֹד, אֶלָּא דְּקֹדֶשׁ שָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁרִי שְׁמִיה
בְּגּוּיהַ, דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים פא) עֲדוֹת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ. זֹכָה
לְבָרְכַתָּה הָהָא עַלְמָא, וְלְבָרְכַתָּה דְּעַלְמָא דָאַתִּי.

אָמֵר רַבִּי יְצָחָק, בְּתִיב (דְּבָרִים לג) בְּכָור שָׂוֹר הַדָּר לוֹ וְגַוּ.
יְוֹסֵף בְּגַיִן דְּגַטֵּיר לְהָאֵי בְּרִית, זֹכָה בְּשָׂוֹר, דָאַיְה
קָדְמָה לְקָרְבָּנָא. אָמֵר לֵיהֶן רַבִּי יְהוּדָה, אֵי הַכִּי אַמְּמָא
אַתְּבָרֵךְ בְּמַלְהָה דָאַיְהַ שְׁמָאַלָּא, בִּימִינָה מְבָעֵי לֵיהֶן, דָהָא
בְּתִיב (יְחִזְקָאָל א) וּפְנֵי שׂוֹר מֵהַשְּׂמָאל. אָמֵר לֵיהֶן בְּגַיִן דִּיגַיִן
עַל חֻבֵּי דִּירְבָּעָם.

אָמֵר לֵיהֶן, רֹזֵא אוֹלִיפְנָא בְּהָאֵי קָרָא, דְּכִיּוֹן דִּיְוֹסֵף גַּטָּר
לֵיהֶן לְהָאֵי בְּרִית, דָהָאֵי בְּרִית אַחֵיד בְּתִרְיֵין דִּרְגָּיִן,
וְאַיְבּוֹן תִּרְיֵין דִּרְגָּיִן לְעִילָּא, בְּשָׁמָהָן אַתְּקָרוֹן. וְאוֹלִיפְנָא
בְּפֶרֶשֶׁת פְּרָה אֲדוֹמָה, דָהָאֵי פְרָה חַד דִּרְגָּא מְאַיְבּוֹן תִּרְיֵין
דִּרְגָּיִן עַלְאַיִן תּוֹי, וּזְוּגָא דְּפָרָה שׂוֹר אֲקָרִי, וְדֹא הוּא
בְּכָור שָׂוֹר הַדָּר לוֹ וְקָרְבַּי רָאִם קָרְבַּי הַדָּר לוֹ וְדֹא. וְלֹא
הָאֵי פְשָׂור דְּעַלְמָא, אֶלָּא וְקָרְבַּי רָאִם קָרְבַּי. קָרְבָּא עַלְאָה
הָוּא עַל כָּל אַחֲרָבָנִין, וְעַל דָא בָּהָם עַמְּמִים יַגְגָה יְחִידָיו
אַפְסִי אָרֶץ.

אָמֵר רַבִּי אָבָא, מִשְׁמָעַ, דָכְלַ מַאַן דְּגַטֵּיר לְהָאֵי אַתִּ
רְשִׁימָא קְדִישָׁא, אַיְבּוֹן תִּרְיֵין דִּרְגָּיִן עַלְאַיִן

אתקשורן ביה. לנטרא ליה בכלל, ולאעטרא ליה ביקרא עלאה. ועל דא זכה בתריין (לך לך צ"ג) מלכו. חד הוא. וחד בןנו. דכיוון דשלמה מלפआ אתדק בנטשים נבריות, אתיהיב מלכותא לירבעם, ועל דא ברית חביב מפלא. בגין לכך אמר רבי שמעון, האי בר נש האolid בר, אתקשר בשכינתא, דהיא פתחא דבל פתחין (ס"א) והאי רבי דאתנור אתקשר בשכינתא, דהיא פתחא דבל בתריין) עלאין, פתחא דאתקשר בשמא קדיישא. (אמר רבי שמעון) וזהו דמא דנפיק מההוא רבייא, בטיר קמי קודשא בריך הוא, ובשעתא דдинין מתערין בעלמא, אשכח קודשא בריך הוא בההוא דמא, ושזיב בעלמא. בגין לכך כתיב (בראשית י) ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר. וכתיב (תהלים י) ואם בגבורות שמנים שנה. וכלא בחד מתקלא סלקא.

תאנא בההוא דמא, זכי עלמא לאתבטמא בחסד, וקיימין כלחו עלמין, דכתיב, (ירמיה לו) אם לא בריתי יומם ולילה חזות שמים וארץ וגוי. אם לא בריתי תינוח. יומם ולילה למה.

אמר רבי שמעון, תנינו תריין פתרין אתהחנן פחדא, ואיבונ פתחא דבל שאר כתריין, ותאנא, חד דינא, חד רחמי, ומتابטמאן דא בדא, דבר ונוקבא. (ס"א ותאנא חדר דבר וחד נוקבא, חד דינא, וחד רחמי) בסטרא דדכורה שריא חסד.

(לך לך צ"ג) **בְּסִטְרָא דְּנוֹקְבָּא שְׂרִיאָ דִּינָא.** (ובגין קב) חד חורא וחד סומקא. ובגין לא תבפס מא דא בדא, (ובגין קר) מתקשרון דא בדא. והאי ברית אחד בהוא ביומם ולילה, בדיןא וחסド. בדיןא בקדמיתא. ולבתר שריא ביה בחסד, ואתבسم בכללא. ודא הויא ברית דאקרי יומם ולילה, דאחד בתרווייהו.

ומאן דזכי לנטרא להאי ברית קדקא יאות, ולא חטי ביה כל יומי, אחד בהוא ביומם ולילה. וזכי לתרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתה. ועל דא אكري אברהם שלים, דכתיב, (בראשית יז) התהלך לפני זה יהיה תמים, ואימתי אكري שלים. כד זכה בתרווייהו, ביומם ולילה. דכתיב, (תהילים ממ) יומם יצוה יי' חסדו ובלילה שירה עמى. ותרווייהו אחסין אברהם. ולא אתקימא ביה חסד בקיומה שלים, עד דאתגוז. פיון דאתגוז, אתקימים ביה, זוכה לתרווייהו, ואكري שלים.

כמה דתגינון דכתיב, (בראשית יז) והוא יושב פתח האهل בחום היום. פתח האهل, דא הויא פתרא עשיראה דמלפה, דאייהו פתחא לכל משכנא קדיישא דשאר בתرين, וקריה דוד מלפה (להאי) פתחא (נ"א אדק), דכתיב, (תהילים קיח) פתחו לי שער צדק, וכתיב זה השער לויי. בחום היום. כד נהרא נהירו דחסד, חולק עדביה, כמה

דִתְיַב בָהָאִי, יִתְיַב בָהָאִי. אֵימָתִי אֶתְקִיְמָו בֵיהַ, כַד
אֲתָגֹזֶר. וּבָגִין כֵף אֲקָרֵי בְרִית יוֹם וְלִילָה. מְאָנוּ בְתִיבָה,
(שְׁמוֹת יב) וְפִסְחָה ייִ' עַל הַפְּתַחַת. מְאָי וְפִסְחָה ייִ' עַל הַפְּתַחַת.
דְשְׂרִיא עַל הָאִי פְתַחַא חָסֶד, לְאַתְבִּסְמָא. וּבָגִין כֵף וְלֹא
יִתְן הַמְשַׁחַת וְגוֹ'.

אָמָר רַבִי אַלְעֹזֶר, הָא תְנִינָן, גַיּוֹרָא כַד אֲתָגֹזֶר וְעַיִל
תְחֹות גְדִיפִי דְשְׁכִינָתָא, אֲקָרֵי גָר צְדָקָה וְלֹא יִתְיר,
גָר צְדָקָה וְדָאי, זָכֵי לְמַיעֵל בְהַחְיוֹא (דף י"ד ע"ב) כְתַרָא דְצָדָקָה
וְאת אָמָרת יוֹם וְלִילָה דְזֹכוּ לְתִרוּוּיָהוּ.

אָמָר לֵיה רַבִי שְׁמֻעוֹן, אַלְעֹזֶר בָרִי, לֹא דָמֵי מְאָן דָאָתִי
מְשִׁרְשָׁא קְדִישָׁא, וּמְגַזְעָא דְקַשּׁוֹט, לְמְאָן דָאָתִי
מְגַזְעָא בִישָׁא, וּמְשִׁרְשָׁא דְגַעַלִי בִישָׁוֹן תְקִיפָין. בִּשְׁرָאֵל
בְתִיבָהוּ, (ירמיה ב) וְאַנְכִי נְטֻעַתִךְ שׂוֹרֵק כְלָה זָרָע אַמְתָה.
בְאוּמָות עֲזָבֵדִי עֲבוֹדָה זָרָה פְתִיבָה (יחזקאל כג) אֲשֶר בְשָׁר
חַמּוֹרִים בְשָׁרָם וּזְרַמְתָה סְוִיסִים זְרַמְתָם.

וּבָגִין כֵף, יִשְׁרָאֵל קְדִישָׁוֹן זָרָע אֲדָקָשָׁוֹט, גַזְעָא
דְאַתְבִּסְמָו בְטוֹרָא דְסִינִי, וְאַתְפָּסָק מְפִיָּהוּ כָל
זָהָמָא, כְלָהוּ מְתַבְּסָמִין, וּכְלָהוּ עִילִי בְקִיְמָא קְדִישָׁא
דְיוֹמָם וְלִילָה, לְמַהָוִי שְׁלָמִים בְכָלָא. אֲבָל בְאוּמָות עֲזָבֵדִי
עֲבוֹדָה זָרָה, קְשִׁיא לְמַעַבָּר מְפִיָּהוּ זָהָמָא, וְאַפְיָלוּ עד ג'
דָרִין. וּבָגִין כֵף גָר צְדָקָה וְדָאי.

ד אמר רב המנוגנא סבא, אומנות עובדי עבודה זורה, עד לא אתגזרו שריין בכתرين תפאין דלא קדישין, ורוח מסאבא שריין עליהו. פיוון דאתגזרו ואותגזרו, שריין בכתרא קדישא (של שבניתא) דשריא על שאר פתרין תפאין, ורוחה קדישא שריין עליהו. אבל ישראל, קדישין בני קדישין, דגוזין ושרשין, וATABSMO בטירא דסיני, ועלו במחימנותא שלימטה קדישא. בשעתא דאתגזר שריין כלל, כתיב, (דברים י) ואתם הדבקים ביי' אלהיכם חיים כלכם היום.

(יקרא ח) והיה כי יחתא ואשם והשיב את הגולה וגוי. רב יוסי אמר, (ישעה מ) כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי נת. הא קרא קשיא, כתיב (בראשית ז)ומי המבול הי על הארץ. וכתיב (בראשית ט) ולא יפרת כלبشر עוד ממי המבול. מי המבול כתיב, ולא מי נח, והכא כתיב כי מי נח זאת לי. זאת לי, הם לי מבעי ליה.

אלא וכי תאנה, פד זפאיין סגיאו בעלמא, קידשא בריך הוא חדי ומשתבח בהו. התניין פד שاري זפאה בעלמא, ואשתכח בה, כביכול אטיל שלמא בעלמא, וכל עלמא מתברכה בגינוי, ואטיל שלמא בפמליא של מעלה. מנא לנו. כתיב, (ישעה ס) או יחזק במעזע עשה שלום לי שלום עשה לי. תרין שלמין

אמאי הַכָּא. אלא יעשה שלום לֵי, דאשרי דבר ונוקבא.
שלום יעשה לֵי, דמתברכאנ אבָהוֹ.

מאי איכא בינייהו, אמר רבי יוסי, כד מתברכאנ אבָהוֹ,
שלום יעשה לֵי, האקדים שלמא בכלא. ובגין כה
שלום קדמים. יעשה שלום לֵי, Mai טעמא לא אקדים
שלום הַכָּא. אלא בגין דיתעבר חוויא דשׁריא בנוקבא
בקדמיה, וויתה דכוֹרא למשׁרִי באתריה, ובגין כה
עשה אקדים, ולבתר שלום. (ויקרא פ"א ע"ב ושם מתחילה המאמר)
תְּאֵנָא בְּזָמָנָא דְּזָכָא שָׂאֵרִי בְּעַלְמָא, דְּגִינֵּן לֹא מִתְעַדרֵין,
ולא שלטין בעולם, משומם דההוא בר נש זפאה
הוא אוט בעולם, וקידשא בריך הוא בעי ביקריה,
ועלם מתקנים בגיניה.

תנייא אמר רבי יוסי, בזמנא דבני עלמא אשתחוו
ח'יבין קמי קודשא בריך הוא, ההוא זפאה
דאשתח בועלמא, (בעי) קודשא בריך הוא אשתחע
בהדייה, בגין דיבעי רחמיין על עולם, ויתפוייס בהדייה.
מה עבד קודשא בריך הוא, אשתחע בהדייה על אינון
ח'יבי עלמא. אמר ליה לאוטבא ליה בלחוודוי, ולשיצאה
לכליה. מה ארchia דההוא בר נש זפאה. שביק דידיה,
ונסיב לדפוי עולם בدل דיתפוייס קודשא בריך הוא
בהדייה.

מִנָּא לֹן. מִמְשֶׁה. דָּאמֵר לֵיה קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, חַבּוֹ
יִשְׂרָאֵל, (שמות לט) עֲשׂוּ לְהֶם עַגֵּל מִסְכָּה וַיִּשְׂתַחֲווּ לוּ
וְגַוּ, תֹּו אָמֵר לֵיה, הַרְפָּא מִמְנִי וְאַשְׁמִידָם וְגַוּ, בְּהָאֵ
שְׁעַתָּא אָמֵר מִשְׁה אֵי בְּגִין יִקְרָא דִּידִי יִשְׂתַחֲוּ יִשְׂרָאֵל
מַעַלְמָא, טָב לִי מוֹתָא, וְלֹא יִמְרוּן דְּשִׁבְיִקְנָא הָאֵי דְּכוּלִי
עַלְמָא, בְּגִין יִקְרָא דִּילִי. מִיד וַיַּחַל מִשְׁה אֶת פְּנֵי יְיָ
אֱלֹהָיו. וְאוֹשִׁיט גְּרָמִיה לְמִתְחָה בְּכָמָה אֲתָרִי בְּגִינִיהוּן
דִּישָׂרָאֵל, דְּכַתִּיב וְעַתָּה אִם תְּשִׁא חַטָּאתְם וְאִם אִין מְחַנִּ
נָא מְסֻפֶּךְ וְגַוּ. וְתַאֲנָא, לֹא זוּ מִשְׁה מִתְמָן, עַד דְּמַחְלָ
קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לִשְׂרָאֵל, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב וַיְנַחֵם יְיָ
עַל הַרְעָה אֲשֶׁר דָּבַר לְעָשׂוֹת לְעַמוֹ. וְכַתִּיב (במדבר י) וַיֹּאמֶר
ה' סְלָחָתִי בְּדָבְרֶךָ.

וְאַלּו בְּנָה כְּתִיב, (בראשית ו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְבָנָה קַצְזָבָל
בְּשָׂר בָּא (ד"ט י"ו נ"א) לִפְנֵי וְגַוּ. אָמֵר לֵיה בָנָה, וְלִי מָה
אַתָּ עֲבִיד. אָמֵר לֵיה וְהַקְיָמוֹתִי אֶת בְּרִיתִי אַתָּה וְגַוּ עֲשָׂה
לְךָ תִּבְתַּעֲצֵי גַּפֵּר. וְלֹא בַּעֲאַרְחָמָי עַל עַלְמָא, וְנַחַיתָו
מִיא, וְאַובִידָו בְּגִי עַלְמָא, וְבְגִין כֵּה מִי נָחַת בְּתִיב. מִי נָחַת
וְדָא, דְּבִיה הָוֹתְלִין, דְּלֹא בַּעֲאַרְחָמָי עַל עַלְמָא.
מִכָּאן אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, מַאי דְּכַתִּיב, (בראשית ט) וַיַּחַל נָח אִישׁ
הָאָדָם. וַיַּחַל: בָּמָה דָּאת אָמֵר, (במדבר ל) לֹא יִחַל
דָּבָרוֹ, דָּאת עֲבִיד חֹול. אִישׁ הָאָדָם, דְּבָגִינִיה אַשְׁתַּצְיָאֵו

בְּנֵי עַלְמָא, דלא בעא רחמי עלייהו. דבר אחר איש
 בראשית נ"ח ע"ב) האדמה, בגיגיה אתקימת לבתר
דָאשְׁתָצִיאו קְדֻמָּאי, דכתייב לא אוסף לקיל עוד את
הָאָדָמָה בְּעֶבֶור הָאָדָם וְגֹו.

תָּאָנָא מַי נַח אֲקָרּוֹן, דהוּא גָּרִים דאקרון על שמיה.
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, זוֹת לֵי מַאי קָא מִירִי. אַלְא
אָמַר קְוִידָשָׁא בָּרִיךְ הוּא, מַי נַח גְּרָמוּ לֵי, דאגלי זוֹת
בְּעַלְמָא. דכתייב ואני זוֹת בריתם. זוֹת אותן הברית
 וגו'. את קשתי נתתי בענן. כלומר לית מאן דאשכח
אַלְא לִקְרָא דְשָׁמֵי דְרַמְיוֹא בְּזֹאת. ומאן גָּרִים לֵיה, מַי
 בָּה.

מִפְּאָן סִימְנָא לְחַסִּידָא זְבָאתָה, דלא אתגלייא האי קשחת
בְּיוּמָיו, וְלֹא אַצְטְּרִיךְ עַלְמָא בְּיוּמָיו לְהָאִי (זהה)
 אותן. ומאן איהו. ההוא דבעי רחמי על עלםא, ואתחזי
לְאַגְּבָא עַלְוִי. כגון רבי שמעון בן יוחאי, דלא אצטריך
עַלְמָא בְּיוּמָיו לְהָאִי אותן, דהא הוא אותן סימנא בעלםא
תוֹה.

דָלָא הוה גורה דאתגוז על עלםא לעילא, דלא מבטל
לָה. והיינו דכתייב, (شمואל בבג) מושל באדם, קודשא
בריך הוא מושל באדם. וכי מושל בקודשא בריך הוא
כְּבִיכּוֹל. צדיק.irk. **דקְוִידָשָׁא בָּרִיךְ הוּא גָּזִיר,** ואיהו מבטל.

כגון רבי שמעון בן יוחאי, דיוֹמָא חד הוה יתיב אבא
dotreua (נ"א דמערטפא) דלוד, זקף עינוי, חזא שמשא
דבhair, ואסתים בהורא ג' זמגין, אדרכי אתהשך בהורא,
ואתחני ביה בשמשא אוכמא וירוקא. אמר ליה לרבי
אלעוז בריה, תא אבתרא' בר', ונחמי דהא ודאי גורה
אתגוז לעילא, וקידשא בריך הוא בעי לאודעא לי,
דוידאי תלתין יומין תליא ההוא מלטא דאתגוז לעילא.
ולא עbid קידשא בריך הוא, עד דאודעה לצדיקיא,
הדא הוא דכתיב, (עמוס ג') כי לא יעשה יי' אלhim דבר כי
אם גלה סודו אל עבדיו הגביאים.

עד דהו אולי עאלו בההוא כרם. חמו חד חוויא דהוה
אתי, ופומיה פתיחא (נ"א זהה לחיש בלישניה), ומלהטה
בארעה בעפרא. אשטניק רבי שמעון, וקטפר יdoi
ברישיה דחויא, שכיך חוויא, מאיך פומיה. וחמא לשגניה
מרחיש. אמר ליה חוויא חוויא, זיל ואימא לההוא חוויא
עלאה, הדא רבי שמעון בן יוחאי בעלמא שכית. עייליה
לקרישיה לחד נוקבא בעפרא. אמר גוזר אנא, כשם
דמתהה אתחרז לנוקבא בעפרא, בן עלאה יתחרז
לנוקבא דתחומה רבא.

רחיש רבי שמעון בצלותא, עד דהו מצלוי שמעו חד
קלא, פוטקרא דקייפא עולו לאטריכוי,

קָטְפִירָא דְבָנֵרִינְגִי לֹא שָׁרָא בַעַלְמָא, דְהָא, רַבִי שְׁמֻעוֹן בֶן יוֹחָאי בְטִיל לֹוּן. זֶכְאָה אֲנָתָ רַבִי שְׁמֻעוֹן, דְמַארְךָ בְעֵי בְיקָרְךָ עַל כָל בְנֵי עַלְמָא. בְמַשָּׁה כְתִיב (שםות לו) וַיַּחַל מְשָׁה וְגֹוּ, דְמַשְׁמָעַ דְאַחִיד לֵיה פְרָגָודָא, וְאֲנָתָ רַבִי שְׁמֻעוֹן גּוֹזֵר, וַקְוִידְשָׁא בְרִיךְ הוּא מַקְיִים. הוּא גּוֹזֵר, וְאֲנָתָ מַבְטֵל. אֲדָהָכִי חַמָּא דְנֵהֵר שְׁמַשָּׁא, וְאֲתַעֲבָר הַהְוָא אָוּכְמָא, אָמֵר רַבִי שְׁמֻעוֹן, וְדָאִ קָא עַלְמָא אַתְבָּסִם, עַל לִבְיתָה וְדָרְשָׁ, (תְּהִלִּים יא) כִי צְדִיק יי' צְדִקּוֹת (בראשית ב"ג ע"א) אַהֲבָ יִשְׂרָאֵל יְחִזּוֹ פְנִימָוּ. מַאֲיַ טֻמָּא כִי צְדִיק יי' צְדִקּוֹת אַהֲבָ, מַשְׁוִם דִישְׂרָאֵל יְחִזּוֹ פְנִימָוּ. מַאֲיַ פְנִימָוּ. פְנִים עַלְאַין דְבָנֵי עַלְמָא, בְעֻוּן לְמַבְעֵי רְחִמָּי מַבְיִהָ, עַל כָל מָה דְאַצְטְּרִיכָן.

אָמֵר לֵיה רַבִי אַלְעֹזֵר בְּרִיהָ, אֵי הַכִּי יִשְׂרָאֵל יְחִזּוֹ פְנִימָוּ מַבְעֵי לֵיה, או יִשְׂרָאֵל יְחִזּוֹ, מַאֲיַ יִשְׂרָאֵל יְחִזּוֹ. אָמֵר לֵיה רֹזֵא עַלְאָה, דְאַיְפּוֹן (קל"ב) יִמֵּי קָדָם דַעַתִּיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. וַיִּמֵּי עַולְם, דַזְעִיר אַגְפִּין, דְאַיְפּוֹן אַקְרָוֹן פְנִימָוּ, (דאינְנוּ) חַמָּאָן בָּאָרֶחָ מַיְשָׁר מָה דְאַצְטְּרִיךָ לְמַחְמִי.

דְתַאֲנָא בְשַׁעַתָּא דַקְוִידְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַשְׁגָח בַעַלְמָא, וְחַמָּא דְמַתְפִשְׁרָן עַזְבִּיהָוּן דְבָנֵי בָשָׁא לְתַתָּא, אַתְגַלְילִיא עַתִּיקָא קְדִישָׁא בְזַעִיר אַגְפִּין, וַמְסַתְכָלָן כָל

אִבְּוֹן אֲנָפֵין בְּאֲנָפֵין סְתִימִין, וּמַתְבָּרְכָן כָּלָהוּ. מַאי טֻמֶּא מַתְבָּרְכָן. מִשּׁוּם דְּמִסְתְּבָלִין אֶלְיָהוּ בְּאֶלְיָהוּ בְּאֶרְחָה מִישֶׁר, דְּלֹא סְטוּ לִימִנָּא וְלִשְׁמָאָלָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (דָף ט"ו ע"ב) יִשְׁרָאֵל יְחִזּוּ פְנֵימָיו. וּמַתְבָּרְכָן כָּלָהוּ, וּמִשְׁקִין הַדָּא לְדָא, עַד דְּאַתְבָּרְכָן כָּלָהוּ עַל מִיאָה. וּמִשְׂתְּכָחִי כָּלָהוּ עַל מִין בְּחָד, וּבְדִין אַתְקָרִי (ובירה ד) יְיָ אָחָד וְשָׁמוֹ אָחָד.

וּבְכָד חֹבֵב עַל מִין סְגִיאָה, אָסְתִּים עַתִּיקָא קְדִישָׁא, וְלֹא מִשְׁגָּחִין אֲנָפֵין בְּאֲנָפֵין, וּבְדִין דִינֵין מַתְעָרֵי בְּעַל מִין, וּכּוֹרְסּוֹן רְמִיּוּ, וּעֲתִיק יוֹמִין אָסְתִּים, וְלֹא אַתְגָּלִיָּה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (דְנִיאָל ז) חֹזֶה הָווִית עַד דֵי כּוֹרְסּוֹן רְמִיּוּ וּעֲתִיק יוֹמִין יִתְבּוּ. עַד דֵי כּוֹרְסּוֹן רְמִיּוּ, דְאַיְנוּ בְתְרִינוּ עַל אַיִן, דְמִשְׁקִין לְכָלָהוּ אַחֲרֵנִין, לְאוֹקוֹמֵי בְקִיּוּמֵיהֶן. וּמָן אִבְּוֹן. אַבְּהָן. וּעֲתִיק יוֹמִין יִתְבּוּ, וְלֹא אַתְגָּלִיָּה. וּבְדִין מַהְפְּכִין חַיִיבִי עַל מִין רְחָמֵי לְדִינָה.

תָּאָנָה. מַסְטָרָא דְאִימָא, נְפָקִין גְּרָדִינִין בְּיָמָסִין קְלִיפִין, וְאַחֲדִין בְּקּוֹלְפּוּי דְגִבּוֹרָה, שְׁלָטִין עַל רְחָמֵי, פְּמַה דָאת אָמֵר (בְמִדְבָּר טז) הַנוּ עֲדִים עַל יְיָ, עַל יְיָ מִמֶּשׁ. וּבְדִין אַשְׁתְּכָחוּ עַל מִין חִסְרִין, (ס"א קְטִירָה) דְלֹא שְׁלָמִין, וּקְטֻתוֹתָא אַתְעַר בְּכָלָהָן.

וּבְכָד בְּנֵי עַל מִין מַכְשָׁרִין עַזְבִּידֵיהָן לִתְתָּא, מַתְבָּפְמָן דִינִין, וּמַתְעָרֵן, וּמַתְעָרֵי רְחָמֵי וּשְׁלָטֵן עַל הָהָוָא

בישא דאתערן מן דינא קשייא. וכד מתערן רחמי, חדוה
ובגיהומין משתכחין, משום דשליטין על ההוא בישא.
הדא הוא דכתיב, (שםות לו) וינחם יי' על הרעה. וינחם
משום (דשלטא על הרעה) דאתפפייא דינא קשייא, ושלטין
רחמי.

תאנא, בשעתא דמתבسمן דיבין, ושלטין רחמי, כל
פתרא ובתרא טוב בקיימיה, ומתרברכאנ פלהו
בחדא. וכד תייבין כל חד וחד לאטריה, ומתרברכאנ פלהו
בחדא, ומתרבsuma אימא בקהלידייטי גלי芬 ותיבין
לסטרא, כדין אקרוי תשובה שלימה, ואתפפר עלמא,
דהא אימא בחדווთא שלימתא יtaba, דכתיב, (תהלים קי) אם הבנים שמחה, וכדין אתקורי يوم הփורים, דכתיב
ביה (יירא טז) לטהר אתכם מכל חטאיכם. ומתרפתחין נ'
תרעין דסטרין גלי芬.

תאנא, כתיב והיה כי יחתא ואשם, מהו כי יחתא,
ולבסוף ואשם. אלא כי תאנא, כי יחתא
מאיונן חוביין דאקרון חטא, דכתיב מכל חטאות האדם.
ואשם: כמה דעת אמר (במדבר ח) האשם המושב לוי'.
ואשם: ויתקן, כלומר אם יתקן עובדי, והשיב את
הגוזלה אשר גוזל. אמר רבי יוסי ממושמע דכתיב והשיב,
וישיב לא כתיב אלא והשיב, והשיב דיקא.